jõua üks waene loom teie waljuse ülle siin kellegile kaebada, agga siiski saab ükskord se kohtu pääw kätte jõudma kus kõige loomade Issa iggaühhelt otsust akkab nõudma; ja ädda siis nende peale, kes mõistmata loomasid piinasid! — Luupluup, et ta kül wallo tundis, olli wagga kui lammas ja lakkus häeteggijade käsi. Kui hawad said arstitud siis andsid lapsed koerale sũa ning jua, teggid teñale pehme asseme, kus ta wiggadusi parrandades mõñe päwa puhkas. Kahe näddala pärrast sai teña terweks: agga sest ajjast sadik ei ussultanud lapsed eñam kellegi kätte oña koera kui et isse kasa läksid.

Sel ajjal olli Seitungides luggeda: kudda üks suur koer, kedda üks rikkas Inglane kalli inna eest Sweitsi maalt ostnud ja Lijoni linnas, Prantsuse maal, ühe trahteri peal tuppa kinni olli pannud, se läbbi wallale peasnud, et ta tuggewa kõie katki närrind, akna ruutu purruks löönud ja körgest aknast ühe akna al seiswa tõlla lae peale üppanud, sealt maha ja seddawiist ärra läinud; üks iñelik tük, kus koer ei kül wigga saamata wõinud jäda.

Süggise jõudis kätte; soead selged päwad lõppesid otsa ja nendega kaddusid ka rändajad wõerad mäggedelt. Meie waesed tüttarlapsed ollid ni paljo warra tallele pannud et wõisid murreta ülle talwe ellada; siiski püütsid neñad koppikat teenida, kui ial weel keddagi teejuhti tarwitas. Kui neñad Mihkli-kuu lõppul kaks teekäijad ülle mäggede ollid saatnud jäid neñad ööseśt teele ja akkasid teisel oñikul koddo poole taggasi töttama. Teele minnes puhus külm winge tuul põhja iddast, sellepärrast kiitsid körtsu rahwas nõuks, et lapsed parremine ümbertkaudo tee ette wõttaks kui ülle mäggede taggasi läheks, kus lund ja tuisko karta. Agga Lena ning Luisa ollid ni julged oña koera juhtimise peale, et neñad mäggede teed läksid, kus neñad lõuna ajjal kõige körgema koha kätte said ja õhtu poolne tee ennamist alla mägge minnes neil ölpu lubbas. Ühe körge kaljo-künka warjul istudes wõtsid neñad leiba, mis neil teemoonaks kasas olli. Suure mürrinaga ja kohisemisega langesid seal ning teal mõñed luñelassud mäe-ladwadest maha, tuul hulgus ja willistas mäe kaljude wahel, agga tüttarlapsed — säherduse mängiga tuttawad — ei pannud sedda imneks waid sõid rahulikkult; Luupluup lañas nende jalge ees ja sai ka toitu. Neñad ei pañud tähele, kudda pilwed, mis essiteks körgel jooksid ikka maddalamale wausid, kunni neñad ennast übekorraga paksus uddupilwes leidsid. Nattukese ajja pärrast läks kõik nende ümber tuñedaks ja akkas lund rapputama. Neñad rõemustasid lapselikkul kombel kenna luñe ülle, mis säddemetes maha tulli ja kui üks walge pallakas maa kinni kattis; kartus ei tõusnud lastel süddames. Seal kargas Luupluup äkkitselt ülles, tõstis niña otsa taewa poole, haukus ja urrises ähwardamise